

forhøje bruttoavanceerne med de omkostningsforøgelser, som ville følge af *bortfaldet af tilskud efter loven om omkostningsdæmpende ydelser*, eller som ville følge af de *lønforhøjelser*, som fremkommer som følge af den *overenskomstmæssige arbejdstidsforkortelse* pr. 1. december 1974.

Lovforslaget var dog forsynet med *en yderligere bestemmelse om prisdæmpende aftaler* i forslaget § 9, der havde følgende indhold:

„§ 9. Såfremt væsentlige samfundsmæssige hensyn, herunder til dansk erhvervslivs konkurrenceevne eller beskæftigelsen, efter handelsministerens skøn gør det påkrævet, kan han undtage vare- og ydelsesområder fra lovens bestemmelser.

Stk. 2. Handelsministeren kan gøre det til en betingelse for undtagelsen, at der med vedkommende organisationer opnås en aftale om anvendelse af normer for pris- eller avancefastsættelsen på det vare- eller ydelsesområde, som undtages fra loven.“

Som motivering for de foreslåede bestemmelser anførte *handelsministeren* ved fremsættelsen bl. a. følgende:

„Regeringen må i den foreliggende økonomiske situation lægge afgørende vægt på, at alle kræfter over en bred front mobiliseres med sigte på at bringe pris- og omkostningsudviklingen under kontrol. Lovforslagets bestemmelser om et avancestop vil derfor være et både nødvendigt og rimeligt modstykke til den afdæmpning af stigningen i lønindtægter og landbrugspriser, som regeringen tilsigter med sine øvrige forslag.

Regeringen er imidlertid opmærksom på, at avancer og indtjeningsmuligheder inden for en række erhvervsområder i forvejen er udsat for et sådant pres, at et generelt bruttoavancestop for en længere periode af den art, som lovforslaget indeholder, kan forekomme uhensigtsmæssigt og måske yderligere skabe vanskeligheder for produktion og beskæftigelse.

Hvor et generelt bruttoavancestop kan skabe vanskeligheder af denne karakter, må der efter regeringens opfattelse være mulighed for at gribe ind og søge bruttoavancestoppet erstattet af en mere smidig ordning. Bestemmelserne i lovforslagets kap. II, hvorefter handelsministeren kan undtage fra avancestoppet og gøre det til en betingelse herfor, at der indgås en prisstabiliserende aftale, skal give mulighed herfor.“

Lovforslaget var et led i regeringens samlede plan for en indkomstpolitisk løsning og skal derfor ses i sammenhæng med følgende lovforslag, der sammen med det foran behandlede lovforslag udgjorde den såkaldte „*helhedsplan 1975*“: